

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, v torek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četrt leta 3 gold., 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od četristopne petitive vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220.

Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: E. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Vabilo na naročbo.

S prihodnjim mesecem se začne novo četrtletje. Prosim torej vse tiste gg. naročnike, katerim koncem tega meseca naročnina poteka, da jo blagovolijo ob pravem času ponoviti. Vse druge rodoljube slovenske pak, kateri niso še naročeni, vabimo naj pristopijo v kolo naših podpirateljev, ker samo z zedinjenimi močmi vseh poštenih domoljubov nam bode mogoče odbiti zunanje in notranje protivnike narodnega edinstva vseh Slovencev in Slovanov, in samo z občno podporo bode našemu, z mnogimi žrtvami ustanovljenemu organu vseh Slovencev mogoče, delati za narodno vzbujanje in politično omiko.

Od prvega prihodnjega meseca odpremo nov oddelček v listu „Gospodarske stvari“ ter bomo prinašali vse za nas narod važne gospodarske novosti, zlitne cene itd. iz Trsta, Ljubljane, Maribora, Celja, Zagreba, Siska itd. „Slovenski Narod“ velja po pošti prejemati

za avstro-ogerske dežele:

za celo leto 10 gld. — kr.

za pol leta 5 „ — „

za četrt leta 2 „ 60 „

Za tuje dežele:

za celo leto 12 gld. — kr.

za pol leta 6 „ — „

za četrt leta 3 „ 25 „

Naročnina naj se blagovoli pošiljati administraciji „Slov. Nar.“ (najboljše po pošt-nih nakaznicah) v Maribor.

Prosimo č. gg. naročnike, posebno nove, da nam natanko pišejo imena in zaznamujejo poslednjo železniško postajo in poslednjo pošto, da bode mogoče list brez pošt-nih zamud odpravljati.

Uredništvo in administracija „Slov. Naroda“.

Nezaupnica Črnetu

se glasi tako-le:

Blagorodni gospod!

Mi podpisani volilci smo Vam skazali svoje zaupanje s tem, da smo Vas volili pred tremi leti v deželni zbor, nadejaje se, da boste opravičili zaupanje, katero smo v Vas stavili.

Mi Kraševci smo Slovenci in se držimo programa, katerega si je naš narod sestavil na taborih in kateri dandenes navdušuje ogromno večino našega naroda; mi terjamo tedaj od naših poslancev, da branijo v deželnem zboru in povsod, kder nas zastopajo, v prvi vrsti naše narodne pravice, potem pa tudi naše gmotne koristi.

Vi, blagorodni gospod, pa ste že v lanski sesiji deželnega zbora goriškega prav jasno pokazali, da Vam niso na srečo naše narodne pravice, nego da Vas pri svojem postopanju vodijo jako sumljivi nazori.

Ko se nam je hotela v lanski sesiji dež. zbora usiliti jako nepravilna in naši narodnosti nevarna postava, ste tudi Vi v klubu slovenskih poslancev priznavali, da je treba to postavo izpodriniti; a kako ste postopali, ko je prišel čas dejanja?

Vrla šestorica slovenskih poslancev je spo-

znala, da je treba glasovanje o novi volilni postavi nemogoče storiti; sklenila je torej, da popusti zbor-nico, kadar pride do glasovanja. To je tudi storila in tem rešila nas nevarnosti in sramote.

Med onimi šestimi bil je tudi kraški poslanec, naš vrli gosp. dr. Abram, na katerega smo ponesni, ker je rajši svojo službo žrtvoval, kakor da bi narodu škodoval.

Vaša sveta dolžnost je bila, da se tudi Vi pridružite onim šestim odločnim poslancem, ker v tem slučaju ni bilo težko spoznati, kaj je korist Vaših volilcev.

A vi ste onim šestim poslancem ne samo odrekli svoje sodelovanje; marveč nasprotovali ste jim, vsled česar Vas niso hoteli vsi voliti v državni zbor visokih oseb. Ker pa Italijani niso hoteli biti pravični v tem obziru željam naših odločnih poslancev, so jim ti zadnji pustili prosto roko in v resnici sta bila voljena 2 Italijana v drž. zbor. Še le ko sta se ta dva iz posebnih obzirav odpovedala, so Italijani Vas na Dunaj poslali. Ta faktum uže sam na sebi dokazuje, da ste zlo rabili naše zaupanje; kajti kdor uživa zaupanje naših nasprotnikov, ne more biti naš prijatelj in zagovornik naših pravic.

Značajnemu poslancu je zaupanje svojih volilcev, oziroma svoje stranke prvi pogoj!

Uže tistikrat ste prav za prav izgubili naše zaupanje in zaslužili, da Vam volimo nezaupnico.

A mi smo Vas hoteli še dalje opazovati, da se ne prenaglamo s tako neprijetnim in žalostnim činom.

Pa kar ste v Gorici začeli, dognali ste si-jajno na Dunaji: 21. pret. mes. ste glasovali v državnem zboru za zasilno volilno postavo, katere je obrnena proti Slovanom, in tedaj tudi proti našim volilcem, kateri si štejemo v čast, da smo sinovi matere Slave ter člani ogromnega naroda, kateri ima kljub zatiranju po tujih narodih in po lastnih nezvestih sinovih, najlepšo prihodnost.

Kot svobodni državljani naše ustavne države in poklicani naše državljanske dolžnosti dostojno in vestno izpeljevati, ne moremo in ne smemo trpeti, da bi naš poslanec proti našemu političnemu prepričanju postopal.

Naša čast zahteva od nas, da pred celim svetom izrečemo: „Vi ste izgubili naše zaupanje, vsled česar ne morete več biti naš pravi poslanec. Vi ste na Dunaju popustili svoje stare politične prijatelje in naravne zaveznike, ter naravnost prestopili v tabor naših največjih sovražnikov. Kdor pa je proti nam, ni za nas.“

Zagotavljam Vas, blagorodni gospod, da nam je tako težavno, Vam vse to očitati, ker prav neradi naznanjamo svetu, da smo se tako motili in svoje zaupanje stavili v Vas, ki ste nevarni postali naši narodni reči; a sprevideli boste sami, da smo primorani tako postopati, da opravičimo svojo politično značajnost in narodno zavest pred vsemi Slovenci in pred Slovanstvom, katero je obsodilo Vaše postopanje.

S tem Vam tedaj slovesno izrekamo svoje nezaupanje in Vam ob enem naznanjamo, da ste po tem takem jenjali biti naš poslanec glede na pravi namen poslanstva.

Ker Vas imamo sicer za poštenega moža, kateri ve, kaj mu je storiti, kadar ne uživa več zaupanja svojih volilcev, se nadejamo, da boste

spolnili svojo dolžnost, katero Vam s to nezaupnico moralno nalagamo.

V ostalem Vas zagotavljam svojega V Sežani 19. marca 1872. spoštovanja.

Anton Guštin, And. Štokovič, Josip Živec, Jožef Gruden, Anton Furlan, Martin Pipan, Anton Šuc, And. Zega, Jožef Trampuž, Gregor Milič, Mihael Grelanec, Janez Milič, Anton Kariž, And. Prešček, Anton Stofa, Janez Hočevan, Janez Legiša, And. Štok, Štefan Malnič, Anton Bizjak, Anton Žiberna, Janez Gergič, Anton Kozmina, Anton Macarol, Janez Vran, Franc Sarežin, Janez Volk, Anton Luin, Jože Pipan, Ivan Piano, And. Stepančič, And. Bandel, And. Trobec, Anton Vodopivec, Jarnej Masten, Anton Švara, Jožef Kovačič, Peter Vuga, Janez Renar, Luka Štok, Jakop Pegan, Jožef Pirjavec, France Mahorčič, Jacop Duiz, And. Magajna, Jožef Ambrožič, Janez Prelec, Franc Suša, Janez Lozej, Schöpf.

Dopisi.

Iz Ljubljane. 23. marca. [Izv. dop.]

Včeraj se je z brzovlakom pripeljal v Ljubljano fabrikant in predsednik česke „životnostenske banke“ gosp. Oliva. Kot praktičen mož in izvedenec je že iz časnikov videl, kako nepraktično se ravna pri ustanovitvi banke „Slovenije“. Popravlil je torej nekoliko zmešane glave in obljubil pomoč. Zdaj pojde stvar menda res dalje. — Oliva je denes z brzovlakom odšel.

V sedanjem tako važnem času, ko bi morali v mestno zastopstvo spraviti vsaj 10 narodnjakov, da bi nekoliko prečili in zavirali nemškutarske nakane tega zbora, — zdaj ko bode treba kmalu voliti za trgovinsko zbornico in morda celo za deželni zbor, drže se v naših merodajnih krogih le preveč roke navskriž.

Koliko rodoljubov je, ki so veseli pozdravili nasvet Vašega cerkniškega dopisnika, nasvetujočega naj se snidejo rodoljubi iz vsega Kranjskega, da se o mnogih stvareh javno in naravnost pošteno pogovore; tudi glede prihodnjih volitev. Ali videti je da naši voditelji temu javnemu in prijateljskemu sodelovanju vseh — niso prijazni. To ni prav. Več ljudi več ve, vsi vse store, ne pa da bi dva ukazala, drugi pa bi bili sami kimovci. Tako organizirane stranke ne delajo.

Tudi naše politično društvo „Slovenija“ mrje in spi in spava, da je grdo. Katoliško društvo ima občne zборе, nemškutarsko društvo tudi, samo politična „Slovenija“ spi in videti je, kakor bi se odbor naravnost bal občnega zbora. Terjamo da se skliče! V Ljubljani vendar ne smemo pustiti, da se samo narodno mrtvilo „špoga“. Če ne bomo nič glasili se, nič javno upili in delali, ampak vse to nemškutarjem pustili, mi narodnjaki pa čakali, da nam pečeni golobi v usta lete, — lepa prihodnost!

Iz Krškega. 20. marca. [Izv. dop.] Od našega pevskega društva, napravljena beseda za stradajoče kranjske rojake 17. t. m. je bila čez vse pričakovanje sijajna. Vrli boritelj za slovenstvo, gospod dr. V. Zarnik iz Ljubljane je tudi našo besedo s svojo nazočnostjo počastil in vse razveselil. Iz okolice so nas počastili rodoljubje in rodoljubkinje iz Sevnice, Blance, Rajhenberga, Vidma, Stare vasi, Brežic, Sv. Antona, Čateža,

Leskovca, Sv. Duha, Rake, Kostanjevice itd. Program, kateri je vam že znan, je v vseh točkah bil izvrstno dovršen. Peli so delavni udje našega mladega društva tako, da bi vsakemu večjemu mestu bilo v čast. Občinstva se je toliko udeležilo, da ako ravno je bilo več soban pripravljenih, je vendar mnogo jih komaj kak pičel prostor dobilo. — Po deseti uri zvečer se je beseda s petjem 10 pesmi končala in potem se je začela tombola. Dobitkov je bilo čez 30; vsem rodoljubom in rodoljubkinjam, kateri so dobitke darovali, presrečna hvala! Gospodu Gregoriču in soprogi za brezplačno prepustjenje sob in svečave za ta večer lepa hvala!

Donesek te besede 220 gl. je denes 20. t. m. tukajšnje pevsko društvo po pošti c. kr. deželnemu predsedništvu v Ljubljano za dotičen namen odposlalo.

Pripis 22. marca. Denes je naše pevsko društvo deželnemu predsedništvu v Ljubljani zopet 10 gl. poslalo. Teh 10 gl. so darovali rodoljubi iz Litije po gospodu Tičmanu za stradajoče rojake Ves znesek, kateri od našega pevskega društva deželni vladi došel, je torej 230 gl.

S Krasu, 21. marca. [Izv. dop.] Naznanjam Vam prevažno novico, da so se 19. t. m. v Sežani zbrali kraški volilci ter svojemu deželnemu in državnemu poslancu, „nemškutarškemu lahonu“ Črnetu nezaupnico poslali sklenili, v kateri mu naravnost pravijo, da nij več njihov poslanec, in da od njega „kot sicer poštenega moža“ pričakujejo, da se poslanstvu odpove, ker več ne uživa zaupanja svojih volilcev.*) Želel bi bil le, da bil sam Črne na lastna ušesa slišal, kako so vrli Kraševci v prirojeni jim krepki zgovornosti napadali in otepavali „izdajalca, odpadnika, Iškarijota, lahona, nemškutarja Črnetu.“

Sploh pa se širi na Krasu mej inteligentnimi krogi, kakor tudi mej priprostim narodom zoper Črnetu taka razkačenost, jeza in srd, da bi moral človek deset „črnih listov“ popisati, ako bi hotel le deseti del resnice povedati. Kdo bi bil to kedaj mislil! Še pri zadnjih volitvah je Črne nekaj vsled svojega bogastva, nekaj vsled svojega osebnega znanja in kupčijskih zvez na Krasu tako trdno stal, da si „Soča“ niti agitovati nij upala zoper njega, dasi jej je bil trn v peti. Imel je sicer tudi tu nekaj odločnih nasprotnikov, toda ti so bili v ogromni manjšini. A denes lahko rečemo, da Črne je na Krasu postal nemogoč. Karakteristično je že to, da je med narodom počil glas, da Črne misli svoje kraško posestvo prodati ter se stalno v Trst preseliti. Dvomimo, da je na tem kaj resnice, dasi je gotovo, da se je Črne svojega 12 letnega postopanja in pohajkovanja po Dunaju, Gorici in Trstu tako privadil, da mu nij mogoče dolgo na kamenitem in od borje glajenem in bitem Krasu strpeti. Vsak pa, kdor javno mnenje pri nas pozna in pozna tudi značajne, krepko-dušne, vrle Kraševce mi bode pritrdil, ako rečem: Črne nikoli več in v nobenem zboru ne bode sedel kot kraški poslanec. In da drugod ne bode voljen, zato bodo drugi skrbeli! — Nezaupnico je dozdej podpisalo že 50 volilcev. (Vseh skupaj je 60.)

Iz Beršca, (v Istri.) [Izv. dop.] Tužna Istra! Talijanski priseljenci in mnogi lastni sini svoji izneverivši se slavni majki „Slavi“ te tlače, nogami te gaze, te sramote sa vse kriplje prizadevajoč si pripraviti tebe, nesrečno avstrijsko Bosno za plen požrešni Italiji. Do sedaj nisi imela, razen narodnih svečnikov, nikogar, ki bi te budil iz mrtvila, podučeval, skrbel za tvoj blagor — a sedaj te hočejo še ti zapustiti, prodati te hočejo za 30 srebrnikov slaveno- in katoličano-žerni vladi in tvojemu naj krutijemu vragu — Talijanu. Tako si bode morda marsikteri narodnjak mislil čitajoč po naključbi kakor jaz 19. br. v Beču izlazečega nesramnega časopisa „der Freimüthige“. Nek dopisun iz Istre namreč se repenči nad gosp. Greuterom radi negovega trdenja

v državnim zboru: ka bode svečenstvo avstrijsko rajše glada poginolo, nego vzelo iz vladnih rok judežovo povišanje plače, očitajoč mu: ka nepozna žalostno gmotno stanje isterskega svečenstva in da ni imel pravico govoriti i v našem imenu, rekoč da ga ni nihče pooblastil. Kar še nadalje govori o nekem krompirji, o modrobarvnih višjih pastirjih, samo za svoj žep skrbečih, je tako neslano, ka nezaslučuje besede — zatorej hočem prezirajoč samo izreči v imenu vseh slovanskih isterskih svečnikov ka smo z gosp. Greuterovim trdenjem popolnoma zadovoljni. Niti jaz, ni nje eden mojih mnogih znancev starih in mladih ne pozna Judeža, ki bi bil pripravljen za 30 srebrnikov pozabiti in prodati narod in svečeniško čast. Mi vsi slavenski svečenci pripravljeni smo boriti se za narod, vero in čast. Ono izstradano svečeniško nakazan pak, ki se je usodila grditi poštenega domorodnega občeljubljenega vladika g. Dobrila, imenom družega Strosmajerja, pozivljamo, naj dojde imenom svojim in svojih pristašev na svetlo ako ni kukavica. Mi sicer dvomimo, ka bode naše želji ustregel in tudi dvomimo, ka je dopisun svečenik; kajti ves nesramni dopis je tako navdahren ljutim sovraštvom proti cerkvi ka je nemogoče misliti si kaj tacega.

Na zvršetku naj še povem, da mi isterska raja srčno žalimo strahopetno zaspano politiko nekterih kranjsko-slovenskih modrih gospodov, ktere smo po volitvah južne Čehe imenovali ali sedaj vidimo da je gora porodila — smešno miško, kajti mi si sami pomagati nikakor ne moremo ter pričakujemo spasenje deloma iz Slovenije, tudi iz Kranjske, deloma iz Hrvatske in to od možakov ovih dežel, ne od političnih zajcev.

Iz Prage, 22. marca —š— [Izv. dop.] Volilna agitacija se je na vseh straneh pričela in opravičeni smo nadejati se popolne zmage česko-državopravne stranke. Da stvari za vlado slabo stoje, kaže že uporabljvanje najobupniših sredstev na strani vlade. Ker je vselej veliko posestvo odločilno, se od obeh strank ravno v velikem posestvu najbolj agitira, o čemer so Vam sicer že mnogo posameznosti znane, pa naj denes še nekoliko viteških del generala in c. k. namestnika Kollerja onim, katere ste že objavili, pristavim. Enemu narodnemu a zadolženemu velikoposestniku je Koller ponudil 60.000 gl. samo za to, da bi dotični ne volil vladi nasprotnih kandidatov; toda velikoposestnik je ostal značajan in Koller je šel z dolgim nosom. Drugemu je Koller obljubil, da se mu bode dolg v znesku 6000 gl. izbrisal, ako glasuje z ustavoverci. Petim samostanskim predstojnikom je vlada za njih glasove obljubila redove in plemstva, za samostane pa oprave davkov na pet let, ako glasujejo z ustavoverci. Ali so se čestivredni patri pregovoriti dali, ne vem; pa zadnja volitev je pokazala, da se narodna stranka na značajnost samostanskih načelnikov ne sme preveč zanašati. Mnogo bi še lahko navedel o Kollerjevem agitiranju, pa o tem pozneje, da bomo mogli uspešno paralizirati vladno korumpiranje!

Prebivalstvo na deželi pošilja deputacije k velikoposestnikom in jih prosi, naj ne glasujejo proti narodu. Pri nekaterih graščakih so že dosegle svoj namen in to zopet Kollerju ne da miru. Že 18. t. m. je razposlal po deželi ukaz, naj se uradno prepoveduje tako „nasilstvo“, kakor on to imenuje ter se ostro zabranjuje tak „nepostavni pot“ agitacije.

Vse česke novine so se izrazile o ogerski in Košutu tako, ko „Politik“ in so pisale za to, naj se povrne v svojo domovino mož, ki se po mnogoletnih britkih izkušnja ni sramoval odpovedati se svojim za krive spoznanim načelom, in ki je pred celim svetom izrekel, da ni nevarnišega za Avstrijo, ko ako ona neče priznati v dejanju českega državnega prava in pravico samodoločbe vseh narodnosti. Tudi tukaj v ruskem in českem jeziku izhajajoči „Slavjanski mir (svet)“ pravi, da razmere na Ogorskem zahtevajo da se vrne iz

prognanstva Košut ter vodstvo ogerske politike prevzame, drugače pa se je nadejati ruske intervazije.

Košut naj še omenim, da je minolo nedeljo praški „Sokol“ stavlil v svoji prekrasni telovadnici z javno telovadno predstavo desetletnico svojega obstanka. Nazočih je bilo mnogo deputacij, ljubljanski „Sokol“ je zastopal Vaš dopisnik žali-bože sam! Slavnost se je končala z govorom dra. Slavoljuba Grégra, ki je hvaležno omenjal zasluge načelnika g. dra. Tyrša, kateremu se podal krasen venec. Končal je govornik s spominom na prvega starosta „Sokola“ Fügnera in sklenil z besedami: Bratje! z lahko vestjo in ponosom smemo reči po desetletnem obstanku našega društva: „Nismo se udali!“

Politični razgled.

Državni zbor se je razšel. Cesarska naredba je poslala obe zbornici do 7. maja domu. Med tem časom tudi odbori ne bodo delali. V poslednjem hipu je žalostna skupščina brez posvetov sprejela še nekatere postavbe. — „Kakor se reči dajo pregledati — piše „Wanderer“ — je več nego sama tendenciozna politika, ako rečemo, da se bosta to ministerstvo in ta rajhsrat 7. maja zastonj eden drugega iskala. V štirimesečni sesiji se je zopet dokazalo, da ta koterija ni nič naučila se, nič pozabila.“ Večina je bila le tako mogoča, da prave večine v zboru ni bilo, in je manjšina večino igrala. Edini vspeh je ravno sankcionirana volilna postava za silo, ali tak, da niti Šmerling ni zadovoljen z njim. In še ta vspeh je dosežen s korupcijo in podkupom. —

Volilni oklic velikoposestnikov državopravne stranke na Českem pravi med drugim: V resni uri dohaja nam resen klic. Od izida predstoječih volitev je odvisno, ali se bode liberalno-centralistični stranki posrečilo, utajiti državopravno stanje českega kraljestva, ono državopravno stanje, katero je cesar slovesno priznal; ali se ji bode posrečilo s prehodom čez opravičena zastopstva dežel in s poteptanjem tudi po diplomu od 20. okt. priznanih pravic, parlament ustvariti za cislajtansko državo osnovo in tako ono pravice dežel in edinstvo Avstrije podirajočo delitev do zadnjih posledic izvesti; ali se jej bode posrečilo se še enkrat med narod in svojega kralja vriniti in zagraditi pot do mira, do poravnanja, do končne rešitve državopravnih zamot. Ravno razpuščen zbor je 8. nov. slovesno izrekel, da noče z blagom in krvjo za samostalnost českega kraljestva se boriti, pa tudi za edinstvo, za nerazločljivo zvezo pod žezlom vladajoče dinastije združenih dežel. Dvakrat je konservativna stranka pri volitvah zmagala in trdno smo prepričani, da nobeden, nobeden, ki je do sedaj z nami v boji stal, ne bode se izneveril in da bodo vsi, vsi stanovitni ostali pod praporom, ki nas je že večkrat do zmage privedel! — Ta oklic je bil kot telegram iz Prage v „N. fr. Pr.“ objavljen; to da preden je v Pragi tiskarnico zapustil, so ga konfiscirali.

Dalmatinski deželni zbor bode po poročilu „Wandererja“ v bližnjih dneh sklican, da sklene postavbo o uvednji srbsko-hrvatskega jezika v urade in šole in še nekaterih drugih stvarih, o katerih so se dalmatinski državni poslanci z ministerstvom dogovorili.

Razne stvari.

* (G. Janko Pajk) nam piše: Latinsko-slov. slovar, katerega spisanje sem jaz prevzel, navzdor vsem neprilikam in nevoljam, ktere mene in moje zadevajo, čvrsto napreduje. O tej priliki se zahvaljujem gospodoma, ki sta mi D in P poslala, ob enem prosječ druge gg. sodelavce, naj me krepko podpirajo. Ker imam do konca šolskega leta odpust, prosim, naj se mi pisma, naročila itd. v Maribor, kjer šče vedno bivam,

*) Vršitev posvetovanj smo že poročali v zadnjem dopisu iz Gorice, torej isto stvar iz tega dopisa izpustimo. Sicer glej prvo stran. Uredn.

Menjavnica dunajske komisijonske banke

Kohlmarkt 4,
emitira

(56—2)

potegovalne liste

na pozneje zaznamovane vrste srečk in se smejo te sestave že za to k najbolj korisnim šteti, ker je vsakemu lastniku takega potegovalnega lista mogoče vse glavne in stranske dobitke samemu napraviti in razn tega obresten znesek

30 frankov v zlatu in 10 gld. v bankovcih
užiti.

Vrsta A. (Na leto 16 vzdigatev.)

Mesečne rate a gld. 10 — Po plačanju zadnje rate dobi
vsak deležnik sledeče 4 srečke:

1 5perc. 1860letno drž. srečko za gld. 100.

Glavni dobiček gld. 300.000 s predkupno premijo a. v. gld. 400.

1 3perc. ces. turško drž. srečko za 400 frankov.

Glavni dobiček 600.000, 300.000 frankov efektivno zlato.

1 vojvod. Brunšviško srečko za 20 tolarjev.

Glavni dobiček 80.000 tolarjev brez vsake odštete.

1 Inšbrusko (tirolsko) srečko. Glavni dobiček gld. 30.000.

Vrsta B. (Na leto 13 vzdigatev.)

Mesečne rate a gld. 6. — Po plačanju zadnje rate dobi
vsak deležnik sledeče 3 srečke:

1 3perc. ces. turško drž. srečko za 400 frankov.

Glavni dobiček 600.000, 300.000 frankov efektivno zlato.

1 vojvod. Brunšviško srečko za 20 tolarjev.

Glavni dobiček 80.000 tolarjev brez vsake odštete.

1 Sachsen-Meiningensko srečko. Glavni dobiček 45.000, 15.000 juž-
nonemške velj.

Znanja naročila listi se po vsaki vzdigatvi franko — gratis razpošiljajo.

Epileptični krč

(božjast)

zdravi pismeno z zdravilom, ki je že več ko sto
ljudem pomagalo

A. Witt.

(60—28)

Linden-Strasse 18, Berlin.

Eden ali dva pisarja,

ktera s spričali dokazeta, da sta izurjena v od-
vetniški ali vendar v sodniški manipulaciji dobila
tako dobro službo pri podpisnem.

Dotični dopisi z spričevalom naj se pošiljajo
do 15. aprila t. l.

Dr. J. Orozel,

odvetnik v Šmarji pri Jelšah (St. Marcin bei
Erlachstein, Untersteiermark).

(55—3)

Od mnogih zdravnikov priporočena in s sijajnimi
uspehi rabljena **maža za počene**

Salbe gegen Unterleibs-Brüche

od Bogoljuba Sturzenegger-a v Merisau-u, Švica, se lahko
po njem samem dobi ali pa po spodaj sledečih zalogah. Ta
maža nima celo nič škodljivega v sebi in ozdravi tudi za-
starelo počenost v najmnogih slučajih popolnoma. Cena za
lonce tol. 1.20 sr. gr. = gld. 3 južnonemške velj. = gld. 3
20 kr. avst. velj.

Zaloga na Dunaji: Jos. Weiss, Apotheke zum Mohren.

Banka „Slovenija.“

Denašnemu listu „Slovenskega Naroda“ je priložena priloga o bistvu in
organizmu banke „Slovenije“.

Čestite bralce opozorujemo na-nj, ker se opira izključivo na društ-
vena pravila in je torej pripravna, v glavnih vprašanjih, ktera se z ozirom
na podvzetje staviti morejo, najreelneje in polnoverno pojasniti.

Narodnjake prosimo to prilogo ne prezreti, ter jo v prijateljskih
krogih razširjevati, in dostavljamo, da podpisovanje delnic prav po želji
napreduje, in da je podpisano ravnateljstvo že zdaj v ugodnem položaju
večje kapitale v popolno zanesljive denarstvene zavode plodonosno vlagati,
ter smemo reči, da je podvzetje zagotovljeno.

Hitrejša pa, ko se bodo podpisovale delnice, toliko hitrejša se bo
zamogla banka popolnoma ustanoviti, in toliko hitrejša bo občinstvo korist
uživalo, ktero v obče blagostanje razpolagati je glavni nalog temu podvzetju.

Slovenski narod hoče in mora se v zadevah zavarovanja na lastne
noge postaviti, in da mu je to mogoče, dokazuje živi pristop, s katerem
se občinstvo banke „Slovenije“ iz vseh krajev Jugoslavjanstva udeležuje.

Torej brez obotavljanja naprej!

Pri tej priliki ponavljamo prošnjo, da naj se podpisani zneski ne-
posredno podpisanemu ravnateljstvu pošiljajo.

V Ljubljani, dné 19. marca 1872.

Ravnateljstvo prve občne zavarovalne banke „Slovenije“
na glavnem trgu št. 10 I. nadstropje.

(58—1)